

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opoffereren”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijnen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijnen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal,alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO,straks,zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld.Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie,als deze dag die ze voor ons “opoffereren”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroeps carrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie

**WELKOMSTWOORD ANTOINE CALLEBAUT
NAAR AANLEIDING VAN DE “KLASREÛNIE”
SCHOOLJAREN 1955-1956 EN 1956-1957
IN HET SINT- ALOYSIUSCOLLEGE
ZONDAG 17 JUNI 2018**

GEACHTE ERE-GENODIGDE PIETER TIMMERMANS,
GEDELEGEERD BESTUURDER BIJ HET VERBOND VAN
BELGISCHE ONDERNEMINGEN (V.B.O.)

WAARDE OUD-LEERLINGEN,

Toen we in 2014 opnieuw startten met een serie jaarlijkse reünies van oud-studenten in het Sint-Aloysiuscollege - voorheen organiseerde ik ook al eens in 1987 en 1992 een samenkomst met mijn afgestudeerden “WETENSCHAPPELIJKE A” - sprak ik in mijn welkomstwoord tot de OUD-LEERKRACHTEN uit mijn Collegetijd : “De tram die me in 1955 van Denderwindeke tot aan de Denderkaai bracht is verdwenen, NIET de gedachte aan de “Collegejaren” te Ninove tussen 1955 en 1962 waar we ons een “gelukkige jongeling “voelden tussen zovele leeftijdsgenoten die we dagelijks ontmoetten op de speelplaats ,in de lessen én tijdens de naschoolse sportactiviteiten waaraan we graag deelnamen vooral rond het patroonfeest van de Heilige Aloïs (Aloysius) op 21 juni, PATROON VAN DE JEUGD, en overleed in 1591, ten minste als het muurkaatsen, loopwedstrijden of “hoogspringen “ betref ,want voor voetbal had ik niet de minste aanleg ,gezien mijn gebeurlijke opstelling in de college-ploeg ons alleen maar de nederlaag zou bezorgd hebben ,want voor de overwinningen tegen andere collegeploegen hadden ze kleppers nodig zoals Marc Van Petegem, Paul Ringoet zaliger, de gebroers Van Gaeveren uit Schendelbeke én enkele “goalgetters “ uit uw streek, mijnheer de ere-genodigde, geboetseerd uit de “Pamelse kleigrond” én aanpalende

“Pajotgemeenten”, bekend voor zijn Brabantse trekpaarden, die toen nog geen concurrentie dienden aan te gaan met de aanstormende tractoren waardoor ze, na vele eeuwen “trouwe dienst” eindelijk “op pensioen” konden gaan... vóór hun 6e.

De reflectie aan de kracht die vanuit hun prachtige dijen uitging, bracht een zeer bekend politicus op het idee om ermee uit te pakken tijdens de nationale verkiezingen: het leverde hem een massa stemmen op.

Terug naar “het College”: mag ik hopen dat voor jullie de Collegejaren ook best meevielen, zodat de mooie herinneringen de boventoon vormen in onze wandeling, vandaag ,doorheen de “teletijdmachine “,waar we de klok even terugdraaien tot de jaren 1955-1957.

Mogen we onszelf geen pluimpje geven hoé we het dagelijks klaar speelden om reeds te 7u30’ stipt-voor de “Ninovieters” - en te 8u15’ voor de leerlingen van de “buitengemeenten” aanwezig te zijn in de kapel, met controle door meester Paul Coppens op aanwezigheid voor wat we toen het “dagelijks MISOFFER” noemden, en dit gezien “moeders/vaderstaxi” nog niet bestond en we dus aangewezen waren op onze eigenste “twee voeters”,de trein of tram, ofwel de fiets... voor velen meestal nog dat “kramikkel”,versleten stalen ros dat zijn beste tijd al gekend had en dus goed genoeg voor de “vodden – en ijzermarchand”die in de kermisweek alle gemeenten afschuimde met zijn camionet met open laadbak, waarop alles terecht kwam wat hem dienstig was... de “kinderen des huizes” ontvingen een fooi voor de kermis: 5 frank voor 3 ritten met de “botsauto’s” van zanger Guido Belcanto. Het “geslacht Van den Brouck” is zeer welvarend geworden door de handel in schrootafval ,toch uiterlijk te zien aan de prachtige villa’s op de Aalsterse steenweg... onze fietsen hadden dus toch een

“nuttige eindbestemming”. In 1957 stond mijn eerste nieuwe fiets voor de deur, verdiend met “kersenplukken” dit als kleinzoon van mijn Pamelse grootvader Adolf Callebaut, een fruitmarchand.

We hebben geoordeeld voor het leefmilieu én het vogelbestand, deze traditie thuis verder te zetten door de aanplanting van 39 hoogstammige fruitbomen en hagen in 2004, “te Pitjes”... U kunt komen “proeven “ binnen kort, gratis.

Wat me ook is bijgebleven, en wellicht bij sommigen onder U, is de grote zwerm van fietsen die te 4 uur zich wrongen aan de collegepoort, vermits àlle klassen van kleuter tot laatstejaars gelijktijdig stopten. Eén man was de baas in de “regie “ om veilig en ordelijk de oversteek van de straat te doen, vermits zebrapaden nog niet aan de orde waren: E.H. Marc Devenijns, subregent, generaties lang beter bekend onder zijn bijnaam die nog in jullie geheugen gegrifd staat.

Onmiddellijk nadat alle “collegeduiven” gelost waren, startte hij zijn overbekende blauwe vespa om, in slow motion, de omliggende straten af te speuren naar overtreders van de “collegewet”: samenscholingen, rokers, de eerste “cafégangers”, én zij die een vroege belangstelling hadden voor “vrouwelijk schoon” dat niet altijd devoot de hoge “zusterhuis-muren” verliet.

Op de speelplaats kon je bij wijze van spreken, een blad horen vallen na het 2e belsignaal wanneer de subregent speurend met zijn arendsogen naar babbelaars langs de achterkant van àlle rijen nog eens vlug langs liep, gehuld in zijn “afgedragen” lange, zwarte kiel die zoveel te verduren had door het bergen van zijn zware sleutelbos, de tientallen kaatsballen en kleine voetballen, haast een halve winkel. De “tarieven “ waren bekend voor de overtreders van de gewijde stilte: de zware sleutelbos tegen je handen, ofwel een

flinke mep rond je oren met zijn handen als kolenschoppen gevormd uit de kleistreek waar Mijnheer Devenijns afkomstig was, een kniestoot in het “achterwerk”, of op de dijen, wat pijnlijk was... maar wat jullie nog het meest zal bijblijven... is zeker die magische rechterhand met de 5 wijdgestrekte vingers in je richting... bingo... 5 maal het huiswerk van dié dag netjes overschrijven en hem ‘s anderendaags reeds bezorgen. Hetzelfde “straftarief” gold ook in de studiezaal waar hij, gezeten op zijn verhoogde troon, zoals een romeinse keizer, het maaiveld van zo’n 200 jongenskoppen overschouwde... als hij “afdaalde” wist je hoe laat het was.

Wij zeggen nu: on-orthodoxe pedagogische toestanden, zeker niet meer van toepassing in 2018, doch er dient gezegd: het “werkte” wel: studie, netjes verpakt in een flinke portie tucht, zodat de leerkracht naar behoren zijn werk in “arbeidsvreugde” kon verrichten. We horen heden ten dage veel andere geluiden in de scholen door de overdreven complexiteit van de samenleving.

Toen ik in 1955 voor het eerst door de collegepoort trok, keek ik bewonderend op naar de laatstejaars: 4de Latijnse-4de Moderne, zij “mochten iets meer”: bij het belsignaal volstond het dat ze gegroepeerd samenstonden, “netjes in de rij” hoefde niet meer en ook een “gedempd babbeltje” werd over het hoofd gezien. Wat me vooral is bijgebléven: de zwierige trek waarmee Eerwaarde Heer De Caluwé, toen nog een dertiger, langs de rijen trok en met één vingerknip de leerlingen “wegstopte” in de oude gebouwen, die rond 1968 tegen de vlakte gingen. Het mag toch gezegd worden: E.H De Caluwé is zeker één van de talentrijkste priester-leraars die het college ooit gekend heeft: als je minstens 7 verschillende “vakken” met brio kan geven. En dan dat “wiskundig trekpaard” de heer Paul Vanden Broeck: berucht om zijn “over minuten” ten koste van onze speeltijd, maar in de hemel geprezen om de goeie

resultaten bij hen die hogere studies deden met een flinke portie wiskunde op het menu.

Eerwaarde Heer De Pelecijn, de gedreven leraar die de taal van Vergilius alsook van één van onze beroemste Ninovieters, Despauterius, diende te onderrichten: het latijn, vele eeuwen de taal van geleerden en de clerus. Hij was een rustig en beminnelijk man. Ook de Eerwaarde Heren Wauters, Van Damme, Van Den Meersch en Borremans (bijna 2 m groot) én de nu 96 jarige E.H. Bral, hier te gast in 2014, waren de bekendste priester-leraars.

Ook de lekenleraars waren reeds “in opmarsch”, met de bekendste ongetwijfeld de heer Fernand Saelens de gestroomlijnde ascetische turnleraar die onze fitheid op scherp moest stellen... herinnéren we ons de grote turnfeesten op de speelplaats, met massale belangstelling. De heer Constant Versichel, intussen 92 jaar, die ons zangtalent of het ontbreken ervan diende op te sporen. De heer Paul Ysebaert onze tekenleraar doch ook een zeer gewaardeerd kunstenaar: we herkennen nog steeds zijn prachtige “Sint Aloysius” die reeds meer dan 60 jaar prijkt op de voorgevel van “onze school”.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan doch jullie hebben straks, onder elkaar nog heel wat op te diepen uit het dal der herinneringen. We mogen toch stellen dat “de collegejaren” in een belangrijke mate hebben bijgedragen tot onze persoonlijkheidsvorming, alsook de brug gevormd hebben tot uw hogere studies waar jullie met brio in geslaagd zijn... de intelligentie “droop” uit uw jonge hersenen ,gezien jullie hooggekwalificeerde diploma’s :dé toegangspoort tot uw geslaagd beroepsleven. Wellicht hebben jullie allen een dikke streep getrokken achter uw beroepscarrière ,om U nuttig te maken in de moestuin, ook al eens boodschappen doen of “binnenshuis” taken

klussen als “de nieuwe man”; optrekken met de kleinkinderen, tenzij U koos voor het “statuut van vrijgezel”, zoals Uw dienaar; vrijwilligers werk... of reizen om “uw pensioen (klein of groot) op te krijgen”

Waarde oud-studenten, ik ben fier dat we vandaag onze ERE-GENODIGDE kunnen voorstellen: de heer PIETER TIMMERMANS, sinds 2012 gedelegeerd bestuurder van het VERBOND VAN BELGISCHE ONDERNEMINGEN, afgekort het V.B.O. Hij is woonachtig in onze buurgemeente Pamel en ook afgestudeerd aan ons Sint Aloysiuscollege.

Van opleiding is hij Handelsingenieur (1986, KULeuven) met specialisatie Financiewezen. In 1993 behaalde hij een MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION en in 2011 was hij de enige Belg die het Stanford Executive Program voltooide aan de prestigieuze Stanford University in de Verenigde Staten. Hij is revens Regent bij de NATIONALE BANK VAN BELGIE-waakt dus zorgvuldig over onze centen-en gasthoogleraar aan de Faculteit Economie & Bedrijfswetenschappen van de KULeuven. Nog heel wat titels én publicaties... hoge begaafdheid én werkkracht hebben elkaar gevonden in uw persoon, mijnheer Timmermans.

We zij blij dat “De zevende dag” U vandaag niet opgeëist heeft en U gevrijwaard bleef van “media-vuurwerk”. We zijn vereerd dat U straks, tijdens de receptie ,ons een inkijk zal geven in uw drukke beroepsloopbaan.....wellicht geen job “van 9 tot 5”...ongetwijfeld zal uw echtgenote af en toe eens sakkeren :”Waar blijft mijn vriendelijke echtgenoot “: want dàt straalt U uit: vriendelijk in het overleg met zovele partners met tegengestelde belangen: dit stel ik vast met de flitsen die onze beeldbuis bereiken, of “Radio 1” - misschien uw geheimwapen ?

Ik wil eindigen met enkele DANK WOORDEN:

*DANK aan onze OUD-LEERKRACHTEN die toch een belangrijke bijdrage geleverd hebben voor onze verstandelijke én persoonlijkheidsvorming, een noodzakelijke schakel in onze latere professionele loopbaan.

*DANK aan de DIRECTIES van het SINT-ALOYSIUSCOLLEGE voor het gastvrij onthaal, alsook aan de heer GERDI FONCK en MEDEWERKER.

*DANK aan wijlen MEESTER PAUL COPPENS ,zoon van toenmalig directeur Philemon Coppens, voor de prachtige oude “collegefoto’s “,me geschonken, die we straks kunnen bezichtigen.

*DANK aan mevrouw KATIA DE COSTER voor de GROEPSFOTO, straks, zij is de dochter van de heer MARCEL DE COSTER van VIDEOSTAR en zal eveneens het verloop van deze “blijde ontmoeting”-60 jaar later-vastleggen in beeld. Ook onze oud-medestudent ROBERT VAN OP DEN BOSCH zal wat foto’s nemen ”binnen “ de feestzaal.

*DANK aan mijn “ASSISTENTEN “zowel voor de voorbereiding van de receptie, als deze dag die ze voor ons “opofferen”.

*DANK aan uw MEDESTUDENT André PENNE voor het uittypen van de teksten.

*DANK aan onze Ninoofse BROUWERIJ SLAGMUYLDER voor de attentie die straks volgt.

*BIJZONDERE DANK aan onze ERE-GENODIGDE ,de heer PIETER TIMMERMANS, gedelegeerd bestuurder van het V.B.O.

*DANK aan MEESTER ODILON VAN DER ELST-bijna 92 jaar-
onderwijzer in het Sint-Aloysiuscollege tussen 1949 en 1958,die
me te kennen gaf er “graag bij te zijn”,gezien hij verschillende
onder jullie in zijn klas had “in lang vervlogen dagen “.Hij was een
zeer toegewijd en bekwaam onderwijzer, heb ik meermaals mogen
vernemen , en “zelf ondervonden”.

Tot slot wens ik jullie allen ,die ingegaan zijn op mijn uitnodiging
tot deze reünie-mede op vraag van uw klasgenoot Clement
Schutyser, vorig jaar mijn ere-genodigde ,maar dan in zijn
hoedanigheid van Emeritus Professor aan de Hogeschool te
Leuven. Ik wens jullie een fijne dag ,maar we willen toch even
stilstaan bij de gedachte aan hen die er vandaag niet meer konden
bijzijn omdat ze ons, helaas véel te vroeg ,definitief verlaten
hebben.

Ik breng respectvol hun namen in herinnering ten minste van hen
waarvan we formeel weten dat ze overleden zijn ,en wensen veel
sterkte aan hun familie (namen).

Nog een gezellige dag !

Zeer genegen,

Callebaut Antoine
Heirebaan 121
9400 Denderwindeke
telefoon:054/32 14 22 - met antwoordapparaat

organisator Reünie